

Niels Helveg Petersen (RV):

Der er to hovedformål med disse forslag, dels at yde et bidrag til beskæftigelsen, dels at prøve på at sikre energibesparelser på længere sigt i boligmassen, som jo tegner sig for den største del af vort energiforbrug overhovedet. Begge formål kan jeg på mit partis vegne tilslutte mig, og vi er tilfredse med forslagene.

Hvad angår beskæftigelsen vil jeg gerne føje til, at muligheden for, at mindre virksomheder kan udnytte chancen for ekstra beskæftigelse, jo også skal ses i forbindelse med den ændring, der i øvrigt gennemføres med hensyn til 40 timers reglen, som man ændrer til en 120 timers regel, hvorved mindre virksomheder i større omfang end hidtil må antages at ville være indstillet på at antage ekstra mandskab.

Både forslaget om støtte til erhvervsbyggeri i håndværk og industri og forslaget om støtte til landbrugsbygninger mener vi er velmotiverede erhvervsmæssige forslag, som vi kan tilslutte os.

Vi kan give tilsagn om at ville medvirke til en hurtig behandling af lovforslaget.

Alfred Hansen (DR):

Det lovforslag, som i dag ligger på folketingets bord, og som vi skal tage stilling til i den kommende tid, er jo ikke ligefrem udtryk for stor fantasi fra forslagsstillernes side. Det er de samme heste, man rider. Det er de samme midler, man tager i anvendelse, og det er de samme begrundelser, man bruger.

Retsforbundet kan ikke medvirke, sådan som lovforslaget er udformet, og det kan vi ikke ud fra følgende synspunkter:

Vi tror ikke rigtig på effekten af de intentioner og bestræbelser, man har givet udtryk for. Vi tror ikke på, at der bliver flere arbejdspladser. Det vidner tidligere lignende foranstaltninger tydeligt om. Og når man så bliver spurgt bagefter: hvor mange nye arbejdspladser kom der? Ja, så bliver svaret: det blev ikke så mange, som vi havde regnet med, men på den anden side forhindrede vi, at der blev flere ledige. Det er noget, vi har hørt mange gange også i anden sammenhæng.

Nu prøver man altså at fortælle den danske befolkning og de danske folketingsmedlemmer, at hvis vi bare medvirker til det, har vi sikret beskæftigelsen i dette land. Jeg spår, at der ingen nye arbejdspladser kommer. Jeg spår, at der vil være arbejdsgivere, som vil tage lidt ekstra arbejde, lidt ekstra fortjeneste og måske

udskyde andre arbejder og projekter, som de skal udføre, et stykke tid for nu at få del i den beskæftigelse, der bliver her. Jeg tror ikke på, at der bliver flere arbejdspladser.

Der er også en anden grund til, at retsforbundet må tage afstand fra forslaget, og det er, at mange arbejder alligevel ville blive udført. De er projekteret, folk har planlagt de og de nybygninger og tilbygninger og isoleringsarbejder, og i bedste fald kan man måske fremskynde det lidt. Men i værste fald er der måske et vældigt behov, fordi man har ventet på, at folketinget ville give nogle tilskud. Det kan være, at vi på grund af forventningen om, at dette lovforslag ville komme, har forhindret nogle i at sætte arbejde i gang, som de ellers ville have sat i gang på et tidligere tidspunkt, blot for at få del i disse statsmidler.

Tredje begrundelse skal være, at den form for ambulancetjeneste fra det offentlige side, som dette forslag er udtryk for, har en tendens til at blive permanent, hvad de mange andre forslag af lignende karakter tyder på.

Endelig – og det er måske det væsentligste – har de mindrebemidlede ikke mulighed for at få del i disse tilskud, for hvis man skal udnytte det maksimale tilskud på 4.000 kr., skal man selv sætte 16.000 kr. på kant, og der vil immervæk være folk i dette land, som ikke tør investere. som ikke tør binde sig for dette beløb. Men også disse mindrebemidlede har stærkt behov for at forbedre deres bolig, har også behov for isolering, så de kan få de løbende boligudgifter, varmeregningen, sat ned, men det får de altså ikke mulighed for, fordi de ikke tør binde sig. De må altså indtil videre nøjes med over deres skattebillet eller over de alt for høje forbrugsafgifter, vi har – momsens inklusive – være med til at betale til de velbemidlede, de velbærgede, som selv har mulighed for at klare deres problemer.

Vi synes, det er en paradoks holdning, man lægger for dagen, når dette ting efter en lang debat i går vedtog, at man skulle fordyre byggeriet gennem udstykningsafgifter og stempelafgift, og nu vil give tilskud til byggeri og vedligeholdelse. Vi føler altså fra retsforbundets side, at det er efter princippet »tage med den ene hånd og give med den anden«. Jeg vil også lige erindre om, at disse penge også skal administreres, og det er vel ikke urealistisk at tro, at hver gang det offentlige skal uddele én krone, er vi nødt til at opkræve halvanden eller noget i den retning. Det er ikke retsforbundets